

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Rudolfa Čirča a JUDr. Ľubora Šeba v právnej veci žalobkyne **P** so sídlom v **P**, zastúpenej JUDr. V. K., advokátom v **P**, proti žalovanej **S** so sídlom v **B**, **o zaplatenie 761 514,13 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 35 C 13/2005, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2007 sp.zn. 5 Co 307/2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2007 sp.zn. 5 Co 307/2006 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou 8. júna 2005 na Okresnom súde Košice I domáhala voči žalovanej označenej ako **S** so sídlom v **B**, pobočka **K**, zaplatenia 761 514,13 Sk s príslušenstvom z titulu majetkovej sankcie – poplatku z omeškania vo výške 0,1 % denne za oneskorenú úhradu tovarových faktúr vystavených jej právnym predchodcom v rokoch 2001 a 2002.

Okresný súd Košice I uznesením z 9. mája 2006 č.k. 35 C 13/2005-165 konanie vo veci zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku základnej procesnej podmienky a to spôsobilosti byť účastníkom konania označenej žalovanej. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalovaná tak ako bola označená v žalobe ku dňu jej podania (8. júna 2005) už neexistovala,

pretože k jej zániku došlo 1. júna 2005 a teda týmto dňom stratila spôsobilosť byť účastníkom konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd na odvolanie žalobkyne uznesením z 29. júna 2007 sp.zn. 5 Co 307/2006 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil okrem výroku o náhrade trov konania a zrušil uznesenie vo výroku o náhrade trov konania. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa o nedostatku základnej procesnej podmienky a to spôsobilosti byť účastníkom konania označenej žalovanej.

Proti tej časti uznesenia, ktorou odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania podala dovolanie žalobkyňa. Zastavenie konania nepovažovala za správne, nesúhlasila so závermi súdov oboch stupňov, že žaloba bola podaná proti neexistujúcemu subjektu. V podstate išlo o skutočnosť, že do názvu žalovanej neuviedla označenie „a.s.“. Konajúci súd vo veci konal a ešte v mesiacoch október a november 2005 ju žiadal o predloženie dôkazov vo veci samej. Navrhla uznesenia súdov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníčkou konania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmatečnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávnenými subjektami – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). I keď v dôvodoch dovolania žalobkyňa konkrétnu vadu konania neoznačuje, no z obsahu dovolania vyplýva, že v podstate namieta vadu podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky ak záver súdu o tejto otázke nie je správny a konanie v skutočnosti nedostatkom podmienky konania netrpí.

V preskúmvanej veci odvolací súd považoval za dôvod pre zastavenie konania nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania na strane žalovanej, ktorý vyvodil z tej skutočnosti, že v čase podania žaloby (8. júna 2005) už označená žalovaná neexistovala (od 1. júna 2005). Tento právny záver odvolacieho súdu nebol správny. Odvolací súd totiž dôsledne nerozlišoval medzi nedostatkom podmienky konania a vadou žaloby ako navzájom nezameniteľnými pojmami procesného práva samostatne upravenými, ktoré majú odlišné dôsledky, a s ktorými sa spája aj rozdielny postup súdu. Nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby naopak nepredstavuje nedostatok podmienky konania. Nesprávnosť alebo neúplnosť označenia účastníka v žalobe je dôvodom postupu súdu podľa ust. § 43 O.s.p. Označenie účastníka je pritom nesprávne najmä vtedy, ak chýba niektorý z jeho identifikačných znakov, napr. uvedenie sídla právnickej osoby, prípadne jej právnej formy. Ak je účastník označený v žalobe obchodným menom právnickej osoby bez jej právnej formy, prípadne nekompletným označením jej sídla, potom aj keď za týmito údajmi nasleduje údaj o jej organizačnej zložke ide o vadu žaloby a povinnosťou súdu je pokúsiť sa o jej odstránenie postupom podľa § 43 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia sa postupuje tiež vtedy, ak v žalobe nie je jednoznačne vyjadrené, či bola za účastníka označená právnická osoba alebo jej organizačná zložka.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že označenie žalovanej v žalobe bolo neúplné, keďže nebolo náležitým spôsobom uvedené jej sídlo, jej právna forma a vyvolávalo tiež pochybnosti o tom, či za účastníka bola označená právnická osoba alebo jej organizačná zložka – pobočka. Bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa postupom podľa ust. § 43

O.s.p. v platnom znení pokúsiť sa o odstránenie tejto vady žaloby a až potom sa zaoberať otázkou existencie procesnej podmienky a to spôsobilosti byť účastníkom konania na strane žalovanej. Súd prvého stupňa však takto nepostupoval a odvolací súd z jeho nesprávneho postupu nevyvodil zodpovedajúci záver a neprihliadol ani na skutočnosť, že žalobkyňa v odvolaní upresnila označenie žalovanej tak, že ňou je S, a.s. so sídlom v B. Neprihliadol ani na okolnosť, že súd prvého stupňa vydal 22. júna 2005 platobný rozkaz, ktorý doručil (podľa jeho názoru) neexistujúcemu subjektu, doručil mu uznesenie z 21. septembra 2005 s poučením podľa § 115a, § 120 ods. 4, § 42 ods. 3, § 15a a § 30 O.s.p. a tiež 21. septembra 2005 dal pokyn predvolať tento neexistujúci subjekt na pojednávanie nariadené na 18. november 2005, hoci o nedostatku podmienky konania spočívajúcej v nedostatku spôsobilosti byť účastníkom konania na strane žalovanej sa dozvedel už z podaného odporu proti platobnému rozkazu z 22. júna 2005 č.k. 18 Ro 3325/2005-15, ktorý podala S, so sídlom v B a tiež z poverenia na zastupovanie v konaní (pre Mgr. V. J.) vystaveného týmto subjektom (č.l. 114 spisu). Pokiaľ odvolací súd napriek tomuto formalistickému postupu súdu prvého stupňa odporujúcejmu ustanoveniu § 1 O.s.p. a právu na súdnu ochranu potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania, odňal žalobkyni svojim rozhodnutím možnosť konať pred súdom. Konanie pred ním je teda postihnuté vadou, vyplývajúcou z ust. § 237 písm.f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1, 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

